

Jaselský kurýr

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Obsah

Toulavé boty.....	3
Zajímavé kulturní akce v Brně na měsíc duben	10
Erasmus – výlet do USA	11
Recenze knih	15
Tipy na výlety.....	16
Poznejte s námi orientální zvyky	17
Hudební okénko	21
Kronika školy aneb co se událo ve škole	24
Rébus.....	30

Toulavé boty

Gibraltar

Dubnová rubrika Toulavých bot zavede naše milé čtenáře a cestovatelské nadšence na jedno speciální místo – do Gibraltaru (často se také uvádí název The Rock – skála). Jedná se o zámořské území spadající pod královnu Alžbětu, tedy pod Spojené království. Gibraltar se nachází na úplném jihu Pyrenejského poloostrova, což z něj dělá velmi strategické území – je tedy jasné, že v minulosti se sváděly boje, kterému státu bude území Gibraltaru patřit. Původně se jednalo o španělské území, avšak od roku 1820 se Gibraltar stal formální britskou kolonií. V průběhu staletí se uskutečnilo několik referend, která měla za cíl schválit opakované připojení Gibraltaru ke Španělsku, obyvatelé však vždy byli proti a rozhodli o setrvání pod Královnou.

Gibraltar je velmi malý, jeho rozloha činí pouze 6,5 km², a nejvyšší bod – The Rock - dosahuje nadmořské výšky 426 m. Rozlohou malý, ale významem obrovský – to je Gibraltar (důležitá tepna lodní dopravy, spojnice mezi Evropou a Afrikou, sídlo ozbrojených složek a po staletí místo mezinárodního obchodu).

Pohled na nejvyšší bod Gibraltaru – The Rock

Gibraltar jsem toužil navštívit již od dětství, jelikož mě toto malinké území fascinovalo hned z několika důvodů: na Gibraltaru se nachází nejjižnější bod Evropy a zároveň nejblíže místo k Africe – tzv. Europa point; při hezkém počasí je možné pozorovat pohoří Atlas v Maroku; místní letiště patří do seznamu 10 nejnebezpečnějších letišť na světě; po kopcích se prohánějí volně žijící opice (jediné místo na evropském kontinentu); do Afriky se pomocí lodě dostanete za necelou hodinu.

Přímé letecké spojení z České republiky bohužel není, takže musíte volit cestu přes Londýn nebo španělskou Malagu. Vzhledem k tomu, že jsem dlouhodobě pobýval na území Velké Británie, rozhodl jsem se pro návštěvu Gibraltaru právě v této době, takže jsem byl na jihu Evropy za necelé 3 hodiny z londýnského letiště Gatwick. Přílet do Gibraltaru byl skutečně zajímavý a oproti jiným letišťům raritní – přistávací plocha je omývána na svém začátku i konci mořem, takže pokud kapitán špatně odhadne rychlost letadla, nedobrovolně se vykoupete ve Středozemním moři nebo Atlantském oceánu. Díky své poloze často na Gibraltaru fouká, takže i malé větrné poryvy komplikují přistávání na letišti. Ovšem největší raritou je samotná poloha letiště – přistávací plocha je křižována jedinou příjezdovou cestou do města, takže dopravu – automobily/letadla, řídí klasický dopravní semafor a policisté, z důvodu větší bezpečnosti jsou rovněž přítomny závory, které se manuálně sklopí při příletu dopravního letadla. Pokud nic neletí, jezdí se po hlavní a jediné příjezdové silnici sem a tam, chodci běžně pobíhají po příletové ploše a všechno si pochopitelně fotí, neboť se jedná o skutečný světový unikát.

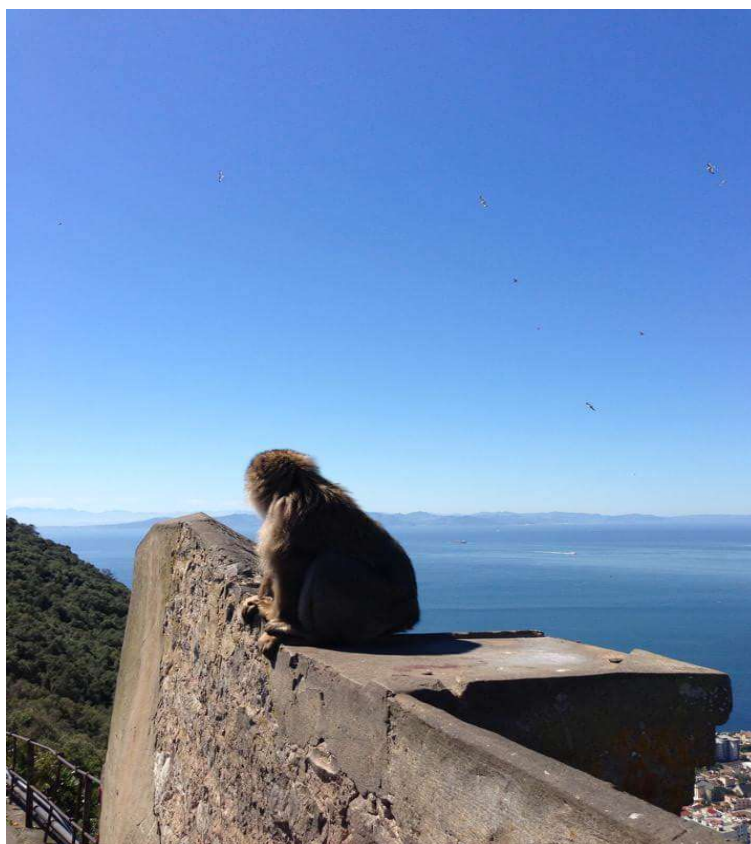
Pohled na příletovou plochu letiště – zrovna přilétá letadlo British airways a vše bedlivě sledují místní policisté.

Pokud máte v plánu Gibraltar navštívit, doporučuji ubytovat se ve Španělsku, kde jsou podstatně nižší ceny za nocleh a stravu. Výhodou je, že hotely na španělské straně leží doslova u hranice s Gibraltarem, takže jste v centru města za 20 minut pohodlné chůze, případně můžete využít linkový autobus (nezapomeňte na cestovní pas, který je nezbytné mít vždy u sebe – jedná se o hodně střeženou hranici kvůli uprchlíkům z Afriky). Úředním jazykem je pochopitelně angličtina, ale vzhledem k poloze se zde dobře domluvíte i španělsky a arabsky.

Centrum města je skutečně malé, takže téměř všechny budovy ční do výšky, aby se podařilo získat více užité plochy. Velice krásná část je kolem moderního přístavu – mariny, kde stojí luxusní jachty z celého světa. Celou přístavní promenádu lemují kavárny, rybárny, obchody se světovými značkami a drahá auta – Gibraltar mi velice připomíná Monaco, právě pro svoji velikost, členitost a celkový charakter města.

Dvě místa, která musíte na Gibraltaru navštívit – The Rock a Europa point

Hlavní dominantou města je ostrá skála (**The Rock**), která je vidět ze všech světových stran a pro mořeplavce v minulosti představovala záchytný bod. Cest na samotný vrchol skály je několik – pěšky, autem či lanovkou. Největším zážitkem je samozřejmě cesta lanovkou, která trvá zhruba 10 minut a při jízdě nahoru se Vám naskytne opravdu krásný pohled na okolí, navíc jedete nad obytnými domy, na jejichž střechách mají obyvatelé bazény, u kterých relaxují, což není ze země vidět. The Rock má dva vrcholy – na jednom z nich je vojenská základna, tudíž sem civilisté nemají přístup, zatímco na druhém (nižším) je moderní prosklená kavárna a obchod se suvenýry, kde Vás budou otravovat všudypřítomné opice, jejichž drzost někdy nezná mezí. Podle legendy se traduje, že dokud na Gibraltaru budou volně žijící opice (magot bezocasý), bude území patřit pod britskou vládu. Místní obyvatelé jim tedy věnují až přehnanou péči, rozmazlují je a ty si pak často dovolují drzé kousky – byl jsem svědkem krádeže fotoaparátu a pohlavku, který opice uštědřila jednomu turistovi ☺.

Unavená opice odpočívá a vyhlíží lepší život v Africe – v dáli krásně viditelné pohoří Atlas v Maroku

Opičí pár se vyhřívá na ostrém poledním slunci – dole starý nákladní přístav v Gibraltar

Druhým místem, které ročně navštíví velké množství turistů, je **Europa point** - nejjižnější bod kontinentální Evropy a zároveň místo, odkud byste nejsnadněji přeplavali do Afriky (toto berte s nadsázkou – Gibraltarský průliv má velmi silné proudy, jelikož se zde setkává Středozemní moře s Atlantským oceánem). Při hezkém počasí máte z Europa pointu Afriku skutečně jako na dlani. Za návštěvu zde určitě stojí bílá mešita, která dává turistovi jasně najevo, že pár kilometrů odsud již leží jiný kontinent s jiným náboženstvím.

Pohled na The Rock a bílou mešitu z Europa pointu

Maják na Europa pointu

Gibraltar je opravdu krásné malé území, které stojí za návštěvu. Navíc je poměrně blízko, takže Vám stačí pár dní, jež si můžete ještě zpříjemnit lodními přejezdy do Afriky (v severní části Maroka se nacházejí dvě španělská města, která jsou v Evropské unii, takže jde o unikát, neboť stojíte na jiném kontinentu, avšak pořád jste na území Unie a stačí Vám pouze občanský průkaz k prokázání své totožnosti). Za vidění rovněž stojí marocké město Tangier, kde na Vás dýchne pravá africká atmosféra a viditelný rozdíl v životní úrovni místních obyvatel oproti nám, Evropanům. Lidé jsou zde velice milí, avšak není od věci, když se nebudete příliš zastavovat a dávat prostor k debatám, jelikož byste mohli být okradeni kapesními zloději, případně by Vás mohli místní zatahnout do svých obydlí za účelem prodeje všemožných věcí.

Jak již bylo uvedeno na začátku článku – strašně záleží na počasí, takže doporučuji před návštěvou těchto končin bedlivě sledovat předpověď. Pokud budete mít štěstí jako já, naskytne se Vám úchvatný výhled na celý Gibraltar a okolí, uvidíte jasně viditelný pás mezi Středozemním mořem a Atlantským oceánem (rozdílná barva vody) a dohlédnete až na pohoří Atlas, které se táhne po celé délce severního Maroka. Jen si dávejte pozor na opice, abyste nemuseli po The Rock nahánět drzou zlodějku, která se proradně zmocnila Vašeho iPhoneu ☺.

(Mgr. Jiří Crha)

Zajímavé kulturní akce v Brně na měsíc duben

Velikonoční slavnosti (7. 4. 2017 – 16. 4. 2017)

Letos již poosmé proběhnou Velikonoční slavnosti na náměstí Svobody. Slavnost nabídne celkem 38 stánků s velikonočním zbožím, rukodělnými dílnami a chybět nebude i nejrůznější velikonoční občerstvení. Celý program bude doprovázen různými folklorními vystoupeními. Vstup na akci je zdarma.

Polygloti se nebiflují (8. 4. 2017)

V Impact Hubu v Brně se uskuteční zajímavá konference o jazycích a jejich učení. Na akci vystoupí různí překladatelé, tlumočníci, lektori a v neposlední řadě také polygloti. Na této konferenci se návštěvníci dozví nejnovější tipy, jak se učit jazykovým dovednostem efektivněji a bez zbytečného dlouhodobého opakování. Někteří přednášející, kteří vstoupí na této akci, mluví dokonce dvanácti jazyky.

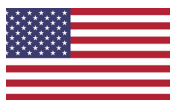
Masaryk Run (8. 4. 2017)

Druhou dubnovou sobotu se koná již třetí ročník jedinečného běžeckého závodu na Masarykově okruhu. Na této dráze, kde každoročně probíhá slavné Moto GP, čekají na účastníky různé závody. Kromě tradičního běžeckého se závodníci mohou zúčastnit závodu na in-line bruslích nebo koloběžkách. Více informací získáte na internetových stránkách masarykrun.cz.

Pálení čarodějnic (30. 4. 2017)

Tradiční událost pálení čarodějnic se uskuteční ve sportovně – rekreačním areálu Hněvkovského od 15:30. Součástí události bude zapálení hranice, soutěže pro děti i ty starší, malování na obličej nebo třeba opékání špekáčků. Občerstvení během akce je zajištěno.

(Mgr. Jaroslav Mikyna)

Erasmus – výlet do USA

Když člověk potká člověka z cizí kultury

V dnešní moderní době se v důsledku globalizace nelze vyhnout prolínání kultur. Někteří lidé si nedokážou ani představit myšlenku soužití s členy jiné kultury, jiní lidé jsou ochotni přijmout a spolupracovat s nimi a někteří lidé jsou velmi zvědaví a chtějí poznat všechno o cizích kulturách. Já osobně patřím k té poslední skupině, a proto jsem se před dvěma lety rozhodl, že bych rád prožil jeden rok v americké rodině a studoval na americké střední škole. Tento krok byl zatím nejvýznamnější v mém životě, jelikož jsem byl odloučen od své rodiny a svých přátel v úplně cizí daleké zemi tisíce mil daleko od všeho blízkého, co jsem znal, v čem jsem vyrůstal a v čem jsem byl vychován, v zemi, ve které mají lidé úplně odlišnou kulturu a styl myšlení a jednání.

Evropská mentalita vs. americká mentalita

Když jsem se poprvé dostal do Ameriky, nevěděl jsem přesně co čekat. Samozřejmě že jsem se díval na americké filmy, ale v duchu jsem si říkal, že to přece nemůže být až tak rozdílné od života v Evropě, ale to jsem se mýlil. Již cestování směr americká půda byl opravdový zážitek. V New Yorku jsem se setkal s dalšími lidmi z celého světa například s Brazilcem a Španělem, kteří byli se mnou na hotelovém pokoji a se kterými jsem se bavil anglicky a povídali si o tom, co nás následný rok asi čeká. Bylo to zvláštní a cítil jsem se velmi výjimečně a natěšeně na to, co mě čeká za zážitky a zkušenosti, kluci na tom byli stejně.

První věc, co jsme udělali poté, co mě moje hostmom (paní, která se o mě celý rok starala) vyzvedla na letišti, bylo, že se mě zeptali, kam bych chtěl jít na oběd. U nás to samozřejmě je skoro stejné, většina restaurací vaří klasickou českou kuchyni, ale v Americe nemají obyčejné restaurace, ale i když se to tváří jako restaurace, je to většinou tzv. fast food. V Americe je každá restaurace či fast food něčím zvláštní. V některé vaří jenom mexickou kuchyni, v jiné indickou, v jiné mají pouze burgry a jinde pouze těstoviny.

Pro nás Evropany je více normální nakoupit si potraviny, které potřebujeme, a poté si z nich uvařit vlastní jídlo. Američani nakupují ve velkém potraviny, ale také je ve velkém vyhazují, jsem z domova zvyklý říct svůj názor a to jsem udělal i zde. Svě hostmom jsem řekl, že vyhazují veliké množství potravin, že oproti nám hodně potravinami plýtvají, můj názor byl sice přijat, ovšem vráceno mi to bylo jiným způsobem. Američani mají pocit, že musí každému dokázat a vnutit svoji interpretaci věcí, jaký na ně mají názor a co si o věcech myslí, i když vás

tím třeba urazí nebo poníží, a pokud se i nadále držíte svého názoru, vzniknou rozpory, které se neřeší křikem či nějakým fyzickým trestem. Dostanete zákaz scházet se s přáteli a máte u nás tzv. tichou domácnost, což pocítíte velmi nelibě, pokud jste tak daleko od domova.

Další věcí, která mě doslova šokovala, byl jejich způsob úklidu, nebo spíše to, co považují za uklizené. Nejsem „*vzorňák*“, který má napucovaný pokoj, ale v našem bytě je čisto útulno, uklizeno, a pokud má přijít návštěva, tak je opravdu naklizeno. V Americe je úklid jaksi na posledním místě, popravdě musím říct, že se to netýká všech domácností, ale ve spoustě je to tak, že po celém domě chodí v botách, žádné vyzouvání u dveří, nebo uklizení linky po vaření, oblečení a boty se válí všude, na lince není místo, kde si udělat svačinu, tohle jsem z domu neznal a byl to jeden z kulturních šoků, které jsem se učil přijímat.

Další z příkladů je, že jsem si jednou zapomněl svoje tričko v obývacím pokoji, rozhodl jsem se pro něj vrátit. Po cestě jsem potkal svoji hostmom, která se neuvěřitelně vyděsila a pohoršila, jenom protože mě viděla bez trička a samozřejmě jsem slízl kázání i od jejího manžela, ten byl pastorem v protestantském kostele. To stejné se stalo i německému výměnnému studentovi, který u té rodiny žil ten rok se mnou.

Další příklad je, když jsem své hostmom řekl, že bych chtěl mít vážný vztah až poté, co budu mít stabilní kariéru, dostal jsem velmi dlouhé kázání. Prý začít chodit s dívkou a pak si ji vzít je to, co oni preferují, a je jedno jestli s ní začnete chodit v pubertě nebo až později, prostě by to měla být první dívka, se kterou chodíte...

V Evropě si každý víc hlídá, co řekne, abychom někoho neurazili, abychom neranili jeho city, i když se zde najdou tací, kteří řeknou všechno, co jim zrovna probíhá v hlavě, ale řekneme to kulantně. Nevnucujeme druhým svůj postoj a názor, necháváme více svobody než v Americe. Americká kultura je dost svázána pravidly komunit, ve kterých žijete, každý ví o každém téměř vše a každý i cizí člověk má pocit, že vám může mluvit do života, aniž by o vás věděl něco bližšího. V Evropě je každému jedno, co děláte, pokud to není vaše rodina, kamarád nebo přítel. Jeden z dalších rozdílů v našich kulturách je úroveň vzdělání, kde Amerika a jejich školní systém jsou hluboce pod úrovní evropských škol.

Náboženství a jeho vliv na americkou kulturu

Dalším velkým rozdílem je náboženství, které v Americe nejen že ovládá jejich životní styl, ale i jejich myšlení, to bohužel nemyslím v tom nejlepším slova smyslu, jelikož (a toto je jen můj osobní názor) když se Američan dozví, že například nejste křesťan nebo děláte něco, co podle nich je v rozporu s jejich pojetím božího slova, můžete se vsadit, že o tom uslyšíte a

rozhodně ne jenom jednou. Jak už jsem zmínil v předešlém textu, náboženství má ohromný vliv na americkou kulturu a tím nechci naznačit, že na evropskou kulturu náboženství vliv nemá, ale pro mě jakožto ateistu bylo navštěvování kostela poměrně zajímavým každotýdenním zážitkem.

V Evropě jsou bohoslužby a návštěva kostela celkově většinou velmi oslavné a ceremoniální, v Americe jsou více jako takový každotýdenní rodinný sraz. Lidé z jednoho kostela se pokládají za komunitu, a tudíž jsou spolu rodiny navštěvující stejný kostel více spjaty. Při evropských bohoslužbách kněz většinou předčítá z bible a v některých větších kostelích mají i sbor. V amerických kostelech to probíhá podobně, ovšem písně jim tam obvykle hraje živá kapela tvořená několika nástroji, jako kytara, klávesy nebo bicí a zpívají písně o bohu, nejsou ovšem až tak formální jako v Evropě, nýbrž jsou třeba v rockovém stylu.

Tento způsob pojetí církve mě velmi zaujal a poprvé jsem se i těšil do kostela, ale nebylo to z důvodu, že bych se obracel na víru, ale proto, že bylo zajímavé poslouchat živou kapelu a mít šanci se potkat a promluvit si s lidmi, které jsem během týdne nemohl potkat. Jenomže další aspekt jejich víry kromě návštěv kostela je, jak už jsem říkal, jejich neustálá potřeba vnucovat své názory lidem, kteří jejich názory nesdílí.

Vliv školství na americkou kulturu

Všichni víme, že americké školy se nemohou srovnávat s úrovní evropských škol. Když jsem poprvé nastoupil do americké školy, myslel jsem, že i když by měla být lehčí než v Evropě, pořád se budu muset aspoň trochu snažit, ale to jsem ještě netušil, jak to bude ve skutečnosti lehké. Způsob, jakým mají nastavené školství, je, že většina předmětů jsou pojaty tak, aby je zvládli lidé z prvních ročníků stejně jako lidé ze čtvrtých ročníků.

Učitelé se zapojují více do životů svých studentů, například při mimoškolních aktivitách. Ty nejsou úplně obyčejnou součástí naší kultury, zato v Americe jsou skoro povinností pro většinu studentů. Mají na výběr z mnoha různých mimoškolních aktivit, jako jsou například americký fotbal nebo dramatický kroužek. Já osobně jsem navštěvoval obě tyto mimoškolní aktivity a byl to velký nezvyk komunikovat s učiteli i po vyučování a bavit se s nimi méně formální formou než během vyučování.

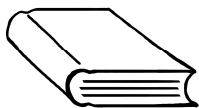
Další překvapující zjištění bylo, jak seriózní jsou ohledně těchto aktivit. Můj německý spolubydlící se rozhodl, že bude dělat wrestling, ale to ještě netušil, že bude muset povinně držet dietu, aby se dostal do určité váhové kategorie. Další z příkladů je, že když jsem si během tréninku amerického fotbalu naštlípl kloub, jediná odpověď trenérů byla, rozhybej to a běž zpátky trénovat, což mi přišlo jako trochu přehnaný nátlak z jejich strany. Ale to bohužel není

to nejhorší. Během jednoho tréninku jsem si poranil krk a druhý den jsem s ním nemohl hýbat, tak jsem si vzal prášek na uvolnění svalů, abych vůbec mohl jít do školy. Ovšem na konci vyučování už jsem věděl, že trénink bych nezvládl, tak jsem se omluvil trenérům a šel jsem domů. To, že jsem vynechal jeden trénink, mě skoro stálo místo v týmu, a když jsem se o tom bavil s mými host rodiči, plně s tím souhlasili, jako by to pro ně bylo normální. Toto mě tedy velmi naštvalo, ale když jsem se lidem pokusil vysvětlit, proč jsem byl naštvaný, jenom se na mě nechápavě dívali. Nedokázali pochopit, že v naší kultuře se při obyčejných sportech nesnažíme zmrzačit. To je ta slavná americká mentalita: „*Jdi do všeho naplno, a nebo to radši ani nedělej*“ a to je přesně to, co se je snaží v těchto mimoškolních aktivitách naučit, a neříkám že to není správný přístup, ale někdy mi přišlo, že už to vážně přehánějí.

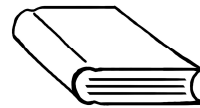
Momentka ze zápasu amerického fotbalu

(Dan Pavlišťík, 3L)

Recenze knih

Cheryl Strayed – Divočina

Odhodlali byste se někdy k tomu, abyste se jen tak sbalili, prodali veškerý svůj majetek a vydali se na túru přes tři státy? Ne? Ale Cheryl Strayedová se tak rozhodla.

Sama autorka této knihy zdolala Pacific Crest Trail, tedy trať dlouho 1770 km a to úplně sama. Trať vede přes Mohavskou poušť, celou Kalifornii, Oregon a končí ve Washingtonu. Cheryl Strayedová se ve svých 26. letech rozhodla k tomuto činu naprosto dobrovolně.

Po smrti její matky, rozvodu a drogách se Cheryl rozhodla, že končí s tímto světem, že si potřebuje na chvíli odpočinout a hlavně, že potřebuje něco dokázat sama. Proto prodala svůj byt, dům po matce a v práci dala výpověď. Šla si koupit veškerou výbavu, kterou by snad mohla potřebovat, a bez jakýchkoli znalostí se sama vydala do divočiny.

Na své cestě se setkala s nejrůznějšími zvířaty a nemnul jí ani medvěd nebo chřestýš. Počasí jí také ne vždy přálo a to přes úmorná vedra až po nečekaný sníh.

Cheryl se na své túře samotou a sebepoznáním málem zbláznila, ale odnesla si z toho něco, co jí nikdo jiný nemůže dát.

Tento autobiografický román se mi moc líbil, hlavně svojí originalitou. Je to trošku šílené se jen tak sbalit a opustit svůj nynější život. Ale Cheryl nám ukazuje, že to jde. Ukazuje nám, že i obyčejný člověk může překonat sám sebe a může toho dokázat mnohem víc. Cheryl v sebe věřila, tak si z ní vezměme příklad.

(Tereza Plačková, 1L)

Tipy na výlety

Zoo Brno

A je to tu! Příjemné pálení slunce do zad, cvrlikání ptáků a opět úsměv na tváři. Spolu s jarem přichází i tyto krásné okamžiky.

Zoo Brno a stanice zájmových činností, příspěvková organizace, nabízí svým návštěvníkům už šedesát let aktivního odpočinku a poznání. Tato ZOO chovala k poslednímu dni roku 2016 368 druhů z celkového počtu 1 707 zvířat a kromě těchto krásných tvorů má v nabídce i spoustu zážitkových programů. Můžete se stát například ošetřovatelem kopytníků, šelem či pozorovat krmení ledních medvědů, šimpanzů, nebo žiraf.

Velikonoce v Zoo Brno

Během čtyř dnů si návštěvníci mohou užít velikonoční atmosféru prostřednictvím tradičních výrobků, jako jsou kraslice, vizovické pečivo nebo perníky. Zejména pro děti jsou určeny sobotní dílničky, kde se naučí plést pomlázku, zdobit vajíčka a vyrábět velikonoční ozdoby z papíru.

Rodičům v sobotu nabídneme charitativní jarmark brněnských neziskových organizací a sociálních podniků. Novinkou letošního roku je sklářská a řezbářská dílna, kde si budete moct vyfouknout ze skla vlastní ozdobu nebo vyřezat ze dřeva něco pěkného. V neděli se bude soutěžit o zážitkový program – krmení lemuru kata a v Africké vesnici najdete výtvarné dílny, kde se bude tvořit z písku.

Velikonoce v zoo jsou zejména o zvířatech. Proto je i tentokrát připraveno několik atraktivních komentovaných krmení. Věříme, že největší zájem bude o čtyřměsíční lední medvěd, které mohou lidé od minulého víkendu vidět na vlastní oči. K vidění jsou i další mláďata – trojčata surikat a vlků hřivnatých.

Na Velikonoční pondělí budou jako každý rok návštěvníci hledat vajíčka v areálu zahrady. V areálu bude rozmístěno 1000 vajíček a za nalezená a odevzdaná vajíčka dostanete sladkou odměnu od Velikonočního tygra.

(Simona Hrabovská a Denisa Valíková, 1L)

Poznejte s námi orientální zvyky

Vietnamský salát Bún bò Nam Bộ

Základní suroviny:

rýžové nudle Bún
200 g hovězí kýty (svíčková nebo falešná svíčková)

Na marinádu masa:

2 PL rybí omáčky
špetka cukru
čerstvě mletý pepř
1 citronová šťáva
2 stroužky česneku
trošku oleje
1 větší mrkev
1/2 salátové okurky
ledový salát
mungo baby klíčky
hrst nesolených arašídů
sušená cibule

Čerstvé vietnamské bylinky:

koriandr
perila
bazalka

Na zálivku:

1 polévková lžíce cukru
2 polévková lžíce rýžového octa
4 polévková lžíce rybí omáčky
8 polévková lžíce vody
červená chilli paprička
2 stroužky česneku
pár kapek oleje

Postup přípravy receptu:

- 1) Rýžové nudle hodinu předem namočíme do studené vody. Můžeme je přelámat na kratší části. Maso je nutné alespoň hodinu před úpravou marinovat. Hovězí maso musí být nakrájené na velmi tenké plátky, lépe se s ním pracuje, pokud je částečně zmrzlé.
- 2) Maso nakrájíme, opeříme a smícháme s rybí omáčkou a olejem, přidáme posekanou citronovou travu a česnek. Promícháme a necháme marinovat. Arašídý nasucho opražíme a pak je podrtíme.
- 3) Zálivku je nejlépe svařit. Do kastrůlku dáme pár kapek oleje a poté začneme restovat česnek, ale jen krátce, aby nezhořkl. Dále vlijeme vodu, rybí omáčku a ocet, osladíme a svaříme. Po odstavení přidáme posekanou chilli papričku a necháme vychladnout.
- 4) Mezitím nakrájíme na velmi tenké nudličky mrkev s okurkou a salát na proužky. Sušenou cibuli opečeme s troškou oleje do zlatova. Nudle dáme podle návodu uvařit do osolené vody s trochou oleje, stačí max. dvě minutky (nejlíp 3 minuty), slijeme a propláchneme studenou vodou.
- 5) Maso restujeme zprudka na pánvi (stačí opravdu jen tak 3 minuty). Plátky nakrájíme tenké a jdeme servírovat. Zálivku nalijeme do servírovacích mističek, každý si dá tolik, kolik bude chtít.
- 6) Dno větší misky poklademe ledovým salátem, na něj rozprostřeme nudle, pak maso, mungo klíčky, mrkev, okurku, bylinky a posypeme arašídý a osmaženou cibulkou. Přelijeme zálivkou a promícháme.

(Vu Nguyen Andrejka a Vu Nguyen Anička, 1C)

Zajímavá brigáda

Moderování

Zdravím všechny čtenáře Jaselského kurýra. Jmenuji se Jakub Kříž a jsem studentem prvního ročníku zdravotnického lycea u nás na škole. V dnešním článku bych vám chtěl popsat moji trochu netradiční brigádu. Dělán totíž moderátora pro zpravodajskou relaci městské části Brno-Starý Lískovec.

Práce moderátora a reportéra není až zas tak náročná. Ovšem je pravdou, že toto povolání nemůže dělat každý. Na tuto práci musíte mít předpoklady jako dobré vystupování, plynulá řeč a hlavně se nesmíte stydět mluvit na veřejnosti a na kameru.

K roli moderátora jsem se dostal již v sedmém ročníku základní školy. Tehdy přišla na naši školu nabídka od mediální firmy LiveMems na mediální kroužek. Řekl jsem si, proč to nezkusit. Ihned mi bylo jasné, že jsem našel ten správný koníček. Nebylo to ovšem jednoduché. Vypracovat se na profesionálního moderátora je velmi strmá trať. Obnášelo to trénink hlasivek, abych vydržel v živých přenosech mluvit třeba i hodinu v kuse. Ani tohoto jsem se nezalekl a trénoval jsem denně. Byla to dřina, ale výsledný efekt za to stál. No a po dvou letech jsem se konečně vypracoval na redaktora zpravodajské relace Starého Lískovce. No a tak začaly mé moderátorské dějiny.

K mé práci patří také častá práce v terénu. To znamená, že navštěvuji různé kulturní akce v naší městské části. Občas natáčíme i dopravní nehody, trestné činy apod. Bohužel se někdy setkávám s různým lidským neštěstím. Nedávno jsem třeba natáčel požár hospody nebo třeba zásah hasičů při povodni. Tyto chvíle nemám zrovna v oblibě. Raději natáčím kulturní a společenské akce. Možná si říkáte, jak se na tyto akce dostanu bez zaplacení vstupného. Je to jednoduché, jako redaktor nosím u sebe průkaz, na kterém je mé jméno, razítko a podpis starosty Starého Lískovce.

Nejraději však mám rozhovory v přímém přenosu. Vždy jednou za měsíc se vysílá živý přenos s určitou osobností. Mezi naše hosty patří nejen političtí hosté, ale i sportovci, herci či zpěváci. Já jsem ovšem zejména politický moderátor. To znamená, že dělám všechny rozhovory týkající se politiky. Na rozhovory s politiky je potřeba umět vystupovat na úrovni, s diplomacií a hlavně je potřeba umět se bránit slovním atakům ze strany hosta. Některým politikům se totiž moje otázka může zdát nepříjemná a může se proti mně ohradit. Důležité je nenechat se vyvést z míry a zachovat klid. Během živého vysílání si moderátor nesmí všimnout toho, co se děje kolem

něj, protože vás může něco, co se děje za kamerou například, rozesmát nebo dostatečně vyvést z míry. Důležité je mít na paměti, že přerěknutí není zase taková chyba, ale opravdu špatné je, když se zaseknu a nevím, jak pokračovat dál a nastane ticho. To je totiž velmi nepříjemná situace.

V sériích živých vysílání jsem se potkal s finalistou Superstar Martinem Kurcem, mistrem světa v paralympiádě Vojtěchem Vašíčkem nebo třeba s hendikepovaným basketbalistou Markem Šrůtkou. Mým posledním hostem byl divadelní herec a hvězda seriálu Ordinace v růžové zahradě 2 Radim Fiala.

Radim Fiala navštívil v březnu ZŠ Elišky Přemyslovny ve Starém Lískovci. Náš štáb této nabídky využil a odvysílali jsme živý přenos s tímto skvělým hercem. Radim se dosti rozpovídal o svém soukromí a o roli doktora Hanáka v Ordinaci. Bylo to krásné dopoledne se známou osobností.

Ovšem Radim Fiala nebyl poslední osobností, která navštívila naše vysílání. Během roku 2017 přislíbili účast: moderátor AZ kvízu Aleš Zbořil, herečka Alena Antalová, herec Zdeněk Junák a další.

Mezi partnery naší relace patří: ZŠ Bosonožská, ZŠ Labská, ZŠ Elišky Přemyslovny, Městská policie Brno, SDH Starý Lískovec, ÚMČ Brno-Starý Lískovec, Farnost sv. Jana Nepomuckého Starý Lískovec, Knihovna Jiřího Mahena Brno, Domov pro seniory Mikulášskovo náměstí, Hvězdárna a planetárium Brno. Tito partneři jsou pro nás velmi důležití, protože nám poskytují informace a náměty na reportáže.

Na závěr je důležité říci, že práce moderátora mě velmi baví a naplňuje. Doufám, že budu moci stále spolupracovat s touto firmou.

(Jakub Kříž, 1L)

Hudební okénko

PŘÍBĚH PÍSNĚ

ERIC CLAPTON – TEARS IN HEAVEN

- 1) Narodil se 30. 3. 1945.
- 2) Je považován za jednoho z nejlepších světových kytaristů.
- 3) Je držitel jedenácti cen Grammy.
- 4) Jediný umělec, který byl třikrát uveden do rock and rollové Síně slávy.

Eric Clapton

Jaro 1991, čtyřletý Conor Clapton chce psát dopis tátovi, ale neví o čem. Obrací se na matku, která říká „*Tak mu napiš, že ho máš rád.*“ Syn popadne pastelku a na papír napíše tři slova – Mám tě rád, která vkládá do obálky na stole.

Vydává se po boku matky do jednoho z bytů na newyorském Manhattanu, jenž se mu stane osudným.

Would you know my name - Znal bys mé jméno
If I saw you in heaven? – Kdybych tě potkal v nebi?
Would it be the same – Bylo by to stejné
If I saw you in heaven? – Kdybych tě potkal v nebi?
I must be strong, and carry on – Musím být silný a přenést se přes to
Cause I know I don't belong – Protože vím, že já nepatřím
Here in heaven – Sem do nebe

Ten den se má s tátou vidět a společně půjdou do zoo. Hraje si s chůvou v pokoji na schovávanou a právě se běží schovat. Rozeběhne se k oknu a řítí se 49 pater dolů. Dopadá na střechu sousedního čtyřpatrového domu.

Would you hold my hand – Podržel bys mě za ruku

If I saw you in heaven? – Kdybych tě potkal v nebi?

Would you help me stand – Pomohl bys mi vytrvat

If I saw you in heaven? – Kdybych tě potkal v nebi?

I'll find my way, through night and day – Najdu svou cestu dnem i nocí

Cause I know I just can't stay – Protože vím, že nemůžu zůstat

Here in heaven – Tady v nebi

„Kolem jedenácté hodiny dopoledne mi zazvonil telefon. Na druhém konci jsem slyšel Lori, brečela jako smyslů zbavená, že Conor je mrtvý. Řekl jsem jen, že hned přijedu. Když jsem se přiblížil k bloku, kde bydleli, spatřil jsem ulici plnou policistů a sanitku. Nezvládl jsem to, otočil jsem se a utekl pryč. Nenašel jsem odvalu tam jít. Chodil jsem kolem a dvě hodiny se přemlouval.“ Uvedl Clapton.

Když se Eric konečně překonal a vyjel do 50. patra, policisté a lékař mu řekli, co se přesně stalo.

Time can bring you down – Čas tě může srazit

Time can bend your knee – Čas tě může donutit pokleknout

Time can break your heart – Čas ti může zlomit srdce

Have you begging please – Udělat z tebe prosebníka

Begging please – Pouhého prosebníka

Zpívá Clapton sám s kytarou v ruce, zírající do země. Vzpomíná na svého syna, kterému podle svých slov nebyl dobrým tátou, protože ho neochránil.

Pár dní po pohřbu vstupuje do bytu v Londýně. Ve schránce objevuje obálku, a když ji otevře, vidí napsaná Conorova tři slova.

Beyond the door – Za těmi dveřmi

There's peace I'm sure. – Tam je mír, jsem si tím jist

And I know there'll be no more... – A vím, že tam nebudou žádné další...

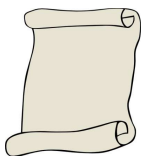
Tears in heaven – Slzy v nebi

Z nefalšovaného a obrovského smutku se stává jedna z nejkrásnějších a nejznámějších skladeb, symbolizující obrovskou ztrátu, kterou Eric Clapton utrpěl.

Zajímavost:

Píseň přestal hrát v roce 2004, kdy uvedl: *„Napsal jsem ji proto, aby to tolik nebolelo. A konečně po třinácti letech je to tady. Nechci, aby se ta bolest, která pomalu a nenápadně odcházela s každým dalším zazpíváním Tears in heaven na koncertech, ještě někdy vrátila. Nedalo se to jinak. Musel jsem ji přestat hrát.“*

(Eva Vranovská, 2A)

Kronika školy aneb co se událo ve škole

Den psychologie

(1. 3. 2017)

Dne 1. března 2017 proběhlo školní kolo 12. ročníku psychologické olympiády Den psychologie, soutěže vyhlášené MŠMT č. 8/2011 č. j. C 17 na téma: Když člověk potká člověka. Školního kola se zúčastnily žákyně 3. ročníků denního studia oboru zdravotnický asistent a oboru sociální činnost. Celkem byly prezentovány 3 práce.

Výkony žákyň hodnotila odborná porota v tomto složení: čestná předsedkyně odborné poroty: PhDr. Jarmila Kelnarová, PhD. – ředitelka Střední zdravotnické školy Brno, Jaselská, příspěvkové organizace. Odborná porota: Mgr. Dana Hauserová (předsedkyně MS OSE), Mgr. Iva Lambova, Mgr. Dagmar Procházková (předsedkyně MS PSL). Soutěžící přišly podpořit Mgr. Simona Valošková (zástupkyně ředitelky školy pro všeobecně vzdělávací předměty) a Mgr. Hana Kašparovská (zástupkyně ředitelky školy pro praktické vyučování).

Výsledky: 1. místo - Šárka Danihelová (ZA 3. A), 2. místo - Zuzana Dufková (ZA 3. C), 3. místo - Lucie Hrušková (SOC 3. S). Žákyně, které se umístily na 1. a 2. místě se aktivně zúčastní soutěže v krajském kole v Kyjově. Datum konání krajského kola bylo stanoveno na 7. března 2017. Děkujeme všem vyučujícím za pomoc a radu při zpracovávání prací a prezentací (Mgr. Babákové, Mgr. Štěpánkové, Mgr. Bittnerové).

Vítězky soutěže – Šárka Danihelová, Zuzana Dufková a Lucie Hrušková

(Mgr. Procházková)

Silový čtyřboj

(8. 3. 2017)

Dne 8. března 2017 se uskutečnilo na SŠP Jílova krajské kolo tradiční soutěže „Silový čtyřboj.“ Soutěž se skládá ze čtyř výkonnostních disciplín – bench press se 75% tělesné hmotnosti na maximální počet opakování, přitahy na hrazdě podhmatem, trojskok snožmo a zvedání nohou ve visu na hrazdě.

Naši školu reprezentovalo čtyřčlenné družstvo ve složení: Marek Halouzka (1. L), František Mičánek (1. C), Daniel Pavlišník (3. L) a Jan Budínský (3. C). Chlapci předvedli solidní výkony – např. 800cm v trojskoku nebo 15 přitahů na hrazdě.

Naše družstvo se bohužel v silné konkurenci neumístilo na předních příčkách, takže zkusíme celý rok intenzivně trénovat a příští soutěž bezkonkurenčně ovládnout 😊

Marek Halouzka při bench pressu

(Mgr. Jiří Crha)

Školní kolo soutěže v Ošetřovatelství

(8. 3. 2017)

Dne 8. března 2017 proběhlo školní kolo soutěže v Ošetřovatelství. Celostátní soutěž vyhlásila SZŠ Ruská, Praha, v letošním školním roce proběhl již 3. ročník. Koncipována je jako teoreticko-praktická, soutěží žáci oboru Zdravotnický asistent.

Školního kola se zúčastnili žáci třetích ročníků ze tříd ZA 3.A, ZA 3.B a ZA 3.C. Velkou oporou a pomocí byly žákům odborné konzultantky – vyučující OSE. Soutěž byla rozdělena na dvě části. V první části žáci prezentovali zpracované powerpointové prezentace na téma „Podávání léků.“ Ve druhé části soutěže prováděli praktické odborné výkony, které si vylosovali dle zpracovaných kazuistik k dané problematice.

Výkony žáků hodnotila odborná porota složená z odborných vyučujících a porota z řad žáků, zástupců jednotlivých tříd.

Čestná předsedkyně odborné poroty:

PhDr. Jarmila Kelnarová, PhD. – ředitelka Střední zdravotnické školy, Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Čestné členky odborné poroty:

Mgr. Pavla Zamykalová - zástupkyně ředitelky školy pro odborné předměty, praktické vyučování a zástupce statutárního orgánu

Mgr. Hana Kašparovská – zástupkyně ředitelky školy pro praktickou výuku

Odborná porota:

Mgr. Dagmar Procházková – odborná učitelka

Mgr. Jana Soudková – odborná učitelka

Mgr. Jana Váňová – odborná učitelka

Žákovská porota:

Veronika Kuklová, Jana Sedláčková, Barbora Neveselá

Výsledky soutěže:

1.místo **Eva Chalupníková (ZA 3.C)**

2.místo **Tereza Hodaňová (ZA 3.A)**

3.místo **Šárka Zachová (ZA 3.C)**

Žákyně Eva Chalupníková bude reprezentovat naši školu na SZŠ Ruská v Praze, kde proběhne dne 30. března 2017 třetí ročník celostátní soutěže.

Poděkování patří všem žákům za pěkné a odborně na dobré úrovni zpracované prezentace. Velmi vyrovnané výkony předvedli žáci i v praktické části soutěže. Děkujeme i odborné a žákovské porotě, odborným konzultantům a vyučujícím, kteří přispěli svojí pomocí k hladkému průběhu soutěže.

Vítězka soutěže – Eva Chalupníková

Eva Chalupníková (3.C), Tereza Hodaňová (3.A) a Šárka Zachová (3.C)

(Mgr. Dana Hauserová)

Městské kolo středních škol v malé kopané

(9. 3. 2017)

Dne 9. března 2017 se uskutečnilo Městské (okresní) kolo v malé kopané, kterého se zúčastnilo družstvo dívek naší školy. Pořadatelem bylo SOU tradičních řemesel, Střední 59, 602 00 Brno a turnaj se konal v hale TJ Start Brno na Lesné. Vedoucí družstva byla Mgr. Zuzana Horynová.

Složení družstva:

1. Barochová Zuzana – 2.A
2. Růžičková Sandra – 2.A
3. Varholová Miriam– 2.S
4. Oklešťková Kateřina – 1.B
5. Krahul'ová Monika – 4.L
6. Španková Zuzana – 1.C
7. Slaninová Lucie – 1.B
8. Haklová Nikola – 1.B

Děvčata hrála ve skupině s týmy gymnázia Křenová, gymnázia Vídeňská a ISS Purkyňova. Všechny týmy měly velmi vysokou úroveň. Naše děvčata hrála výborně a postoupila ze skupiny do semifinále, kde porazila tým SŠTE Olomoucká. Ve finále bohužel podlehla týmu pořadající školy ELDO. V celkovém hodnocení se naše škola umístila na krásném 2. místě.

Tým dívek SZŠ Jaselská

(Mgr. Zuzana Horynová)

XIII. festival kazuistik pro žáky SZŠ pod názvem „MOJE NEJZAJÍMAVĚJŠÍ KAZUISTIKA“

(30. 3. 2017)

Ve středu dne 30. března 2017 jsme se zúčastnili XIII. Festivalu kazuistik, který pořádala SZŠ a VOŠ zdravotnická ve Zlíně pod názvem „Moje nejzajímavější kazuistika“. Naši školu reprezentovala žákyně třídy 4.C, oboru zdravotnický asistent Barbora Pechová s kazuistikou „Ošetřovatelská péče u nemocného s tumorem mozku“. Jako člen žakovské poroty byla vybrána také žákyně třídy 4.C oboru zdravotnický asistent Monika Šašová, která se své funkce výborně ujala. Pedagogický doprovod byla odborná učitelka Mgr., Bc. Jana Soudková.

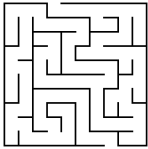
Festivalu se zúčastnilo celkem 10 škol z celé republiky např. žáci ze SZŠ Zlín, Uherské Hradiště, Kroměříž, Vsetín, Šumperk, Blansko. Škol sice nebylo mnoho, ale konkurence byla veliká. Všichni žáci byli profesionálně připraveni, kazuistiky byly na velmi dobré úrovni. Žáci je měli doplněné o edukativní videa, fotografie z pracoviště aj. V napjaté soutěžní atmosféře se naše žákyně nakonec umístila na krásném 3. místě. Gratulujeme! Na závěr soutěže proběhl již tradiční workshop pro žáky a vyučující. Všichni zúčastnění se vrátili domů unaveni, ale s dobrou náladou.

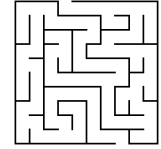
Naše žákyně Barbora Pechová mezi ostatními soutěžícími

(Mgr. Bc. Jana Soudková)

Autor kroniky: Mgr. Jana Urbánková

Rébus

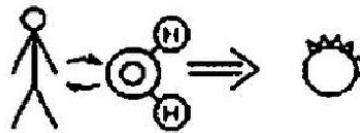

Řešení rébusu z minulého čísla:

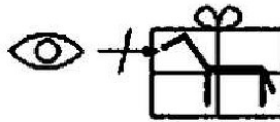
Rébus č. 1 – "Kam čert nemůže, nastrčí ženskou." "Bez práce nejsou koláče." "Co se v mládí naučíš, ve stáří jako když najdeš."

Rébus č. 2 – Jedná se o anglické názvy měsíců, chybí tedy July.

Zadání rébusu č. 1

IQAM > IQPM

Zadání rébusu č. 2

a) 118

b) 155

c) 640

d) 217

e) 316

(Mgr. Tomáš Novotný)

Poznámky

Tiráž

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Mikyna

Asistent šéfredaktora – Tereza Plačková (1L)

Asistent šéfredaktora – Eva Vranovská (2A)

Příspěvatelé jednotlivých rubrik

Recenze knih – Tereza Plačková (1L)

Tipy na výlety – Simona Hrabovská a Denisa Valíková (1L)

Poznejte s námi orientální zvyky – Andrejka Vu Nguyen a Anička Vu Nguyen (1C)

Zajímavá brigáda – Jakub Kříž (1L)

Hudební okénko – Eva Vranovská (2A)

Erasmus – výlet do USA – Dan Pavlišťík (3L)

Cestopisy – Mgr. Jiří Crha

Zajímavé akce a události v Brně – Mgr. Jaroslav Mikyna

Kronika aneb co se událo ve škole – Mgr. Jana Urbánková

Matematický rébus – Mgr. Tomáš Novotný